

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

XCVIII. De filis pacis in quibus habitat Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

dunt? Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Omnes novimus quis hoc dixit^r. Non dubitat ille posse solo dicto (quo quidem facilius nihil est) ex lapide panem facere, quem filium Dei esse credit. Fas est & ab hoste doceri. Dicamus & nos filio Dei, dic ut lapides isti panes fiant. Nam & ille qui hominum utique non dæmonum venerat in salutem, sic confutavit adversarios, ut parvulos erudiret. Non enim dicens quod ille voluit, sed quod oportuit nos audire, ut videlicet noster hic lapis panis fieret, non illius. Non, inquit^s, *in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.*

^p Matt. 4. a

Quid tu ad hæc veritatis inimice submurmuras? Quod quidem ipse fatet-
ris, & negare omnino non potes, potens est filius Dei dicere, ut lapides panes
fiant. Ubi ergo est de verbis Dei ait, & generaliter ait, quia sic vivitur, & in ta-
lib. vita spiritus mei, quid tu mihi subsibilas ad quodvis eorum dicens: *Durus
est hic sermo?* Quæ Dei filius dixit, & facta sunt alimenta vitæ; tu ne saxa dixe-
ris, qui filius Dei nō es? Non sum ego qui arbitrer (quod temeraria prorsus ra-
pina arbitratus es ipse) esse te æqualē Deo, ut dicente te pánis in lapidem re-
vertatur. Qui filius Dei non es, sine causa dicas ut lapides isti panes fiant. Nec
minus frustra tuū nobis apponas pro pane lapidem, scorpionē pro ovo, pro
pisce serpentem. Væ enim his qui panem lapidem, lapidem panem dicūt, po-
nentes lucem tenebras, & tenebras lucem r: jugum Christi asperū, & esse sub
fentibus delicias reputantes. Has delicias ego nolim. Opto magis gustare
& videre quoniam suavis est Dominus^t. Hoc enim non frustra is ipse,
qui monet, studuerat experiri. Denique ait^u: *Quam dulcia faucibus meis elo-
quiatua.* Et rursum^v: *Quam magna, inquit, multitudo dulcedinis tuæ Do-
mine, quam abscondisti timenribus te.* Ubi putas absconditur? Nempe sub
lingua sua, sub capite ejus quæ dicit^w: *Læva ejus sub capite meo: & dextera
illius amplexabitur me.* Licet enim in promissione vitæ ejus quæ nunc est,
dulcedo & multitudo dulcedinis, & magna quoque & perquam magna sit
multitudo, perfectio tamen non nisi in promissione futuræ. Perfecti, inquit^x,
bis qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum. Quid perfecit? Non
est hic sermo in lingua, sed supra linguam. Ideo enim auris non audit: quia
nec lingua protulit, quod præparavit Deus his qui diligunt eum. Nec sanè
in abscondito consummatio illa, sed in conspectu filiorum hominum erit.
Congruè verò non adhuc perfectum, sed jam perfecisse cum sperantibus ait.
Spe enim salvi facti sumus.

^q Ibidem.

*Demonis im-
postura est, Dei
verba & man-
data reputare
dura.*

^r Esa 5. e

*Error hominum
in veris & falsis
deliciis discer-
nendis.*

^s Psal. 33 b

^t Psal. 118.

^u Psal. 30.

^v Cant. 2. c

^w Psal. 30. f

^x Rom. 8. c

S E R M O X C V I I I .

De filiis pacis, in quibus habitat Deus.

Factus est in pace locus eius^a. Est pax facta, ut in Iuda: est inordinata, ut
in Adam & Eva. Harum neutra est locus Dei. Sola pax Christiana,
quam Dominus reliquit & dat discipulis suis, ipsa est in qua Dominus re-
quiescit,

^a Psal. 65.

quiescit. Hæc offertur per sanctos prædicatores universo generi humano, sed eam quidam repellunt, aliqui recipiunt. Nos vero excutientes pulvrem pedum nostrorum super odientes pacem, ad dilectores eiusdem pacis nos conferamus. Eorum alii dicuntur recipientes pacem, alii retinentes pacem, alii facientes. Possunt & aliis nominibus vocari, scilicet pacati, patientes, pacifici. Et hæc nomina sortiuntur secundum diversos status pacis, in quibus proficiunt. Nam pacati per hanc pacem possident terram corporis sui, quia mites sunt b. Patientes possident animam suam, quibus dicitur c: *In patientia vestra possidebitis animas vestras.* Pacifici possident non solum suam, sed etiam aliorum in quibus faciunt pacem. Unde meritò filii Dei vocantur. Pacati ergo dicuntur, qui pacem recipiunt, de quibus scriptum est. *Si ibi fuerit filius pacis, requiescat super illum pax vestra.* d. Sed quia pusilli sunt, scandalis exagitati cito pacem quam receperant perdunt. Patientes autem sunt, qui receptam retinent, nec quavis injuria exasperati eam amittunt. Iстis tanquam robustioribus præcipitur; *Pacem diligite & sanctimoniam, sine qua nemo videt Deum.* Pacifici verò, qui non solum in se & in aliis eam faciunt, sed etiam volentes auferre diligunt, sicut scriptum est e. *Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus:* ecce isti sunt, quos sicut filios Dei diligit, & de quibus tanquam vivis lapidibus templum sibi sapientia construit. De quo ædificio, ne ullo impulsu possint labefactari, ipso Deo inhabitante pariter & operante, ad similitudinem lapidis quadratur quatuor modis, superius, inferius, à dextris & à sinistris. Superius, cum divinæ voluntati suam humiliter & prudenter subjiciunt. Inferius cum carnem subjectam temperanter regunt. A dextris, iuste bonos amplectendo. A sinistris malos fortiter tolerando.

SERMO XCIX.

De quatuor generibus hominum Cælum obtinentium.

Quatuor sunt genera hominum regnum cœlorum possidentium. Alii violenter rapiunt, alii mercantur, alii furantur, alii ad illud compelluntur. Rapiunt qui dereliquerunt omnia, & sequuntur Christum: de quibus dicitur f: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum.* Sunt alii inferioris gradus à quibus metuntur carnalia, dum eis spiritualia seminarunt: & his loquitur in Evangelio Dominus g. *Facite vobis amicos de mammona iniquitatis: ut cum defeceritis, recipient vos in æternam tabernacula.* Tales dicuntur mercatores, quia dant in præsenti pauperibus temporalia quæ possident, ut in futuro recipient ab eis æterna, quæ non nisi per eos habere merentur. Necesse est enim omnes qui in futuro judicio examinandi sunt, vel esse judicis amicos, vel apud judicem intercessores habere amicos. Habent ergo primum beatitudinis locum qui intercedunt: habent

a Matt. 5. a

b Luc. 16. b
Divites mercantur Cælum à pauperibus.